

O tym jak młodzież oraz kadra pedagogiczna szkoły nr 177 w Warszawie żegnali wieloletnią kierowniczkę placówki Sabinę Mossoczy.

W dniu 30 września 1958 roku miała miejsce w murach szkoły nr 177 w Warszawie uroczystość pożegnania obywatelki Sabiny Mossoczy – wieloletniej kierowniczki interesującej nas placówki. Więcej szczegółów możemy dowiedzieć się dzięki lekturze relacji z uroczystości zamieszczonej w kronice naszej szkoły na rok szkolny 1958-1959 spisanej przez nieznanego autora, zapewne jednego z nauczycieli. Z okazji uroczystości szkołę odwiedzili: Z. Kubicka – kierowniczka wydziału szkolnictwa specjalnego i była wizytator szkoły, [brak uwzględnionego imienia] Karpiński – aktualny wizytator szkoły oraz W. Dziadecka. Na uroczystości obecna była również kadra pedagogiczna oraz reprezentanci komitetu nauczycielskiego. Warto w tym miejscu przypomnieć, iż obywatelka Mossoczy pełniła swoją funkcję pomiędzy 1950 a 1958 rokiem, a więc przez okres 8 lat. Dzięki lekturze wpisów zawartych w najstarszej kronice szkolnej prowadzonej począwszy od 1949 roku możemy dowiedzieć się, iż obywatelka Mossoczy brała aktywny udział w życiu szkoły: wyjeżdżała z dziećmi na wycieczki (np. na 6-tygodniowy turnus do Jeleniej-Góry-Jagniątkowa począwszy od 15 maja 1951 roku) oraz zabierała głos podczas różnego rodzaju akademii szkolnych i zbiórek drużyny harcerskiej. Podczas uroczystości obywatelka Mossoczy oficjalnie przekazała swoją funkcję obywatelce Dziadeckiej – nowej kierowniczce szkoły.

Podczas okolicznościowego przemówienia obywatelka Mossoczy podziękowała za współpracę wszystkim pracownikom szkoły. Po przemówieniu ustępującej kierowniczki głos zabrały również nauczycielki i delegaci komitetu nauczycielskiego. Z pewnością szczególnie ważne dla obywatelki Dziadeckiej było przemówienie jednej z nauczycielek [brak uwzględnionego w relacji imienia i nazwiska], która żegnając obywatelkę Mossoczy jednocześnie zadeklarowała, iż całe grono pedagogiczne udzieli wsparcia nowej kierowniczce szkoły oraz poprosiła ją o serdeczne podejście wobec pracowników. Po wspomnianych przemówieniach uroczystość zapewne zakończono. Tym nie mniej z tym właśnie doniosłym faktem historycznym związana jest jedna z najcenniejszych pamiątek zachowanych do dnia dzisiejszego w zbiorach biblioteki obecnej Szkoły Podstawowej Specjalnej nr 177 w Warszawie. Na kolejną kartę tej samej kroniki z roku szkolnego 1958-1959 wklejono niezwykle list datowany na 30 września 1958 roku, wysłany i podpisany osobiście przez Marię Grzegorzewską – twórczynię pedagogiki specjalnej w Polsce. Adresatkami listu były obywatelki: S. Mossoczy i W. Dziadecka. Ze względu na osobę autorki listu oraz wartość będącego w naszym posiadaniu rękopisu warto go zacytować w całości. Cyt.

Drogim Koleżankom

S Mossoczy i W. Dziadeckiej
w dniu objęcia przez Nie nowych
stanowisk w Służbie naszemu
upośledzonemu dziecku.

Życzę wam gorąco dużo
sił zdrowia i dalszej pożytecznej
twórczej pracy.

Analizując list warto zwrócić uwagę na jedną nieścisłość, którą należy interpretować jako celowy zabieg ze strony autorki listu. Otóż używając w liście zwrotu „w Służbie” skierowanego do obywaterek: S. Mossoczy i W. Dziadeckiej Grzegorzewska jak należy przypuszczać celowo pragnęła podkreślić wielką odpowiedzialność która spoczywa na nauczycielu mającym każdego dnia swej zawodowej pracy kontakt z dzieckiem niepełnosprawnym intelektualnie.

Maria Grzegorzewska autorka listu skierowanego do S. Mossoczy i W. Dziadeckiej, datowanego na 30 września 1958 roku. Źródło: mazovia.pl

